

Onderwerp : Schriftelijke vragen van P. Verheijen inzake het SCP rapport “Als werk weinig opbrengt; Werkende armen in vijf Europese landen en twintig Nederlandse gemeenten.”

Aan het college van burgemeester en wethouders

3 Oktober 2018 heeft het Social en Cultureel Planbureau (SCP) het rapport “Als werk weinig opbrengt; Werkende armen in vijf Europese landen en twintig Nederlandse gemeenten.” gepresenteerd, waarin wordt geconcludeerd dat het aantal werkende armen de afgelopen 25 jaar in Nederland is gestegen. De belangrijkste conclusies uit het rapport zijn:

- In Nederland stijgt het aandeel werkende armen sinds 1990. De toename in de periode 2001-2014 is vermoedelijk vooral ontstaan door achterblijvende lonen, dalende winsten en toenemende werkloosheid.
- Werkende zzp'ers, alleenstaanden en mensen met een migratie-achtergrond behoren vaak tot de armen.
- Werknemers zijn vooral arm door weinig gewerkte uren, zelfstandigen door een laag uur-inkomen.
- Nederland telt verhoudingsgewijs meer werkende armen dan Denemarken en België, maar een stuk minder dan Duitsland en het Verenigd Koninkrijk. Dat hangt samen met uiteenlopende wetten en regelingen, maar ook met culturele verschillen.
- Nederlandse gemeenten besteden in hun beleid weinig specifieke aandacht aan werkende armen en weten niet goed hoe ze deze groep moeten bereiken.

Gezien het vorenstaande stelt ondergetekende, namens de fractie van D66 Goirle, op grond van artikel 40 van het Reglement van orde voor de raad van Goirle, de volgende schriftelijke vragen:

1. Kan het college aangeven of de situatie in Goirle overeenkomt met het landelijk geschetste beeld? Zo niet, kan het college aangeven waarin deze verschilt?

Het onderzoek is o.a. gebaseerd op onderzoek in 20 gemeenten in Nederland, zowel klein als middelgroot en heel groot. De situatie in Goirle zal overeenkomen met het landelijke beeld. Wij hebben geen specifieke cijfers over Goirle.

2. Heeft de gemeente een specifiek beleid gericht op deze groep(en) werkende armen?

De gemeente heeft geen specifiek beleid voor deze groep, maar wel regelingen die er op gericht zijn dat ook deze groep aandacht kan krijgen. We noemen er een aantal:

- De inkomensgrenzen voor het minimale beleid liggen op 120% van de bijstandsnorm, zodat mensen met een inkomen boven het sociaal minimum toch nog een beroep kunnen doen op een aantal inkomens gerelateerde regelingen voor minima.
- Voor de collectief aanvullende zorgverzekering ligt de toelatingsgrens op 130% van de bijstandsnorm.
- Voor advies kunnen inwoners o.a. terecht bij sociale zaken, 't Loket, Informatiecafé de Beurs en, specifiek voor kleine zelfstandigen, het bureau Ondernemersadvies van de gemeente Tilburg.
- Inwoners die een uitkering hebben van de gemeente als aanvulling op een inkomen op parttime arbeid kunnen geholpen worden met het uitbreiden van het aantal uren werk.
- Inwoners zonder uitkering, met een klein baantje, kunnen binnen de grenzen van de verordening advies en ondersteuning krijgen. Denk daarbij bijvoorbeeld aan jobcoaching en bemiddeling.

3. Worden er aparte rapportages voor deze groep of groepen gemaakt?

Nee.

4. Is er maatwerk beschikbaar om deze specifieke groep(en) armen te helpen? Zo niet, is het college van plan maatwerk voor deze groep(en) te ontwikkelen?

Zie de beantwoording bij vraag 2. Maatwerk zetten wij vooral in op het individu. Er zijn mogelijkheden voor ondersteuning.

5. Worden deze mensen, naast vanuit armoedebestrijding, ook vanuit zorgperspectief door of namens de gemeente benaderd?

De toegang tot zorg is niet afhankelijk van de hoogte van het inkomen of de aard van het werk. Als er vragen zijn op een bepaald leefgebied (bijvoorbeeld opvoedingsvraagstukken) dan wordt altijd breed gekeken of er op andere leefgebieden (bijvoorbeeld werk en inkomen) ook vragen zijn.